

DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 20 czerwca 1967 r.

Nr 5

Poz. 23 — 26

Treść:

Część I. Przepisy obowiązujące.

- Poz. 23 Uchwała XII/40/67 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 28. IV. 1967 r. w sprawie polityki zatrudnienia na terenie województwa koszalińskiego w latach 1966—1970.
- 24 Zarządzenie Nr 2/67 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 7. VI. 1967 r. w sprawie ruchu turystycznego i wczasowego w strefie nadgranicznej.
- 25 Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku z dnia 27. V. 1967 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Część II. Publikacje.

- 26 Obwieszczenie Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 1. VI. 1967 r. w sprawie założenia ewidencji gruntów na obszarze miasta Słupska.

Poz. 23

UCHWAŁA Nr XII/40/67

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

z dnia 28 kwietnia 1967 r.

w sprawie polityki zatrudnienia na terenie województwa koszalińskiego w latach 1966—1970.

Na podstawie:

- art. 16 ust. 1 pkt. 9 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172),
- uchwały nr 219/66 Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1966 r. o pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1966—1970 rozdział IV pkt. 8.

Wojewódzka Rada Narodowa, po wysłuchaniu opinii Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu, Finansów i Zatrudnienia uchwała co następuje:

I. W zakresie gospodarowania siłą roboczą.

§ 1

Zobowiązuje się Prezydium WRN i prezydium p(m) rad narodowych do:

- 1) analizowania i korygowania rocznych bilansów siły roboczej i projektów planów zatrudnienia zakładów pracy objętych planem centralnym i terenowym pod kątem prawidłowej realizacji założonego na lata 1966—1970 wzrostu zatrudnienia,
- 2) prowadzenia stałej analizy wolnych miejsc pracy zgłaszanych do organów zatrudnienia pod kątem zgodności z faktycznymi potrzebami,
- 3) zapewnienia priorytetu przedsiębiorstwom budowlanym w kierowaniu osób poszukujących pracy,
- 4) oddziaływania na zakłady pracy w kierunku:
 - a) prowadzenia polityki wzrostu produkcji głównie drogą podnoszenia wydajności pracy oraz szerszego stosowania postępu technicznego i usprawnień organizacyjnych,
 - b) przeciwdziałania zjawisku nadmiernej płynności kadr przez stwarzanie odpowiedniej atmosfery wśród kolektywów pracowniczych, przestrzegania zgodności zaszeregowania i opłacania pracowników z ich faktycznymi kwalifikacjami, stosowania właściwych kryteriów awansowania i nagradzania pracowników oraz dbałość o zapewnienie odpowiednich warunków socjalno-bytowych i BHP,
 - c) stosowania form pracy z nowoprzyjmowanymi pracownikami, a zwłaszcza absolwentami szkół zawodo-

wych, zapewniających im właściwą aklimatyzację w przedsiębiorstwie,

- 5) analizowania i korygowania dojazdów do pracy pod kątem ograniczenia do niezbędnych potrzeb zatrudnienie pracowników zamiejscowych, a tam gdzie to jest ekonomicznie uzasadnione usprawnienie dojazdów do pracy, zapewniające środki transportu.

II. W zakresie gospodarowania rezerwami kobiecej siły roboczej.

§ 2

1. Biorąc pod uwagę, że 35,2% zatrudnienia stanowią kobiety a rezerwy siły roboczej kobiet nadal nie są w pełni wykorzystane zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń, zrzeszeń i instytucji szczebla wojewódzkiego, jak również dyrektorów i kierowników wszystkich zakładów pracy na terenie województwa do zapewnienia odpowiedniego udziału kobiet w ogólnym zatrudnieniu zakładów pracy na terenie województwa, poprzez:
 - a) dokonywanie skutecznych przeglądów stanowisk pracy pod kątem możliwości wymiany pracy mężczyzn na pracę kobiet na stanowiskach dla nich dostępnych i w oparciu o to, opracowywanie rocznych planów wymiany oraz szkolenia zawodowego kobiet już zatrudnionych i nowoprzyjętych do pracy,
 - b) przeznaczenie odpowiednich środków na szkolenie zawodowe kobiet w drodze przyuczenia ich do wykonywania pracy zawodowej i zapewnienia dalszego wzrostu kwalifikacji zawodowych,
 - c) budowę i rozbudowę zaplecza socjalno-bytowego zwłaszcza w przedsiębiorstwach budowlanych (żłobki, przedszkola, świetlice, stołówki itp.),
 - d) tam, gdzie jest to możliwe — rozszerzenie zakresu organizacji pracy nakładczej tak w ramach własnego zakładu pracy jak i w drodze przekazywania w ramach kooperacji produkcji niektórych asortymentów do przedsiębiorstw prowadzących działalność w systemie nakładczym.
2. Roczne plany wymiany, jak również szkolenia na lata następne o których mowa w ust. 1 winny być do końca

każdego roku przedkładane organowi zatrudnienia właściwego prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, stanowiąc dla tych prezydiów podstawę do ustalenia dla zakładów pracy odpowiednich wskaźników zatrudnienia kobiet.

3. Zobowiązuje się prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych do wprowadzenia w ramach realizacji polityki zatrudnienia do 1970 r. zasady:

- 1) corocznego ustalania w drodze podejmowanych uchwał wskaźników zatrudnienia kobiet w zakładach pracy działających w obrębie powiatu (miasta),
- 2) bieżącego kontrolowania wykonania ustalonych wskaźników przy analizowaniu wolnych miejsc pracy zgłaszanych przez zainteresowane przedsiębiorstwa do wydziałów zatrudnienia,
- 3) maksymalnego uwzględnienia możliwości zatrudnienia kobiet w planach rozwoju usług oraz rozszerzenia w tym zakresie rozmiaru szkolenia kobiet i dziewcząt,
- 4) inicjowania w oparciu o konkretne zapotrzebowania zakładów pracy przysposobienia zawodowego kobiet finansowanego ze środków funduszu interwencyjnego w miejscowościach o większej liczbie zarejestrowanych kobiet.

III. W zakresie zaspokojenia gospodarki w kwalifikowane kadry.

§ 3

Zobowiązuje się Prezydium WRN do:

- 1) wprowadzenia zasady corocznego bilansowania — na szczeblu powiatu (miasta) potrzeb i możliwości w zakresie szkolenia zawodowego młodzieży kończącej szkoły podstawowe, zgodnie z perspektywnymi planami rozwoju gospodarczego,
- 2) prowadzenia takiej polityki w zakresie naboru uczniów do szkół zawodowych i zakwaterowania w internatach, by zapewnić terenom nie posiadającym szkół zawodowych — zwłaszcza stopnia średniego — dopływ kadr wykwalifikowanych,
- 3) zapewnienia wzrostu naboru dziewcząt do szkół zawodowych, zwłaszcza o kierunkach technicznych, między innymi w drodze ustalenia szkołom zawodowym maksymalnych wskaźników udziału chłopców w ogólnym naborze; coroczne plany naboru winny być przedkładane do zaopiniowania Komisji Oświaty i Kultury WRN,
- 4) rozszerzenia informacji zawodowej w szkołach podstawowych, szczególnie w zakresie zachęcania dziewcząt do podejmowania nauki zawodów technicznych, stałego dostosowywania prowadzonego przez resort oświaty profilu sieci szkolnictwa zawodowego do potrzeb gospodarki wojewódzkiej i harmonijnego zsynchronizowania jej ze szkolnictwem prowadzonym przez inne resorty,
- 6) określenia kierunków i zakresu szkolenia prowadzonego przez ZDZ, TKWP, UR—ZMS i inne instytucje szkolące zawodowo dorosłych w celu dostosowania rozwoju i zasięgu różnych form dokształcania pracowników do konkretnej sytuacji i potrzeb kadrowych poszczególnych regionów,
- 7) szerszego rozwinięcia planów rekrutacji do OHP młodzieży w wieku od 16 do 24 lat, a w szczególności młodzieży która nie pracuje i nie uczy się, by umożliwić zdobycie zawodu w OHP,
- 8) spowodowania odpowiedniej działalności prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych dla zapewnienia właściwych warunków mieszkaniowych absolwentom szkół wyższych podejmującym pracę w przedsiębiorstwach i instytucjach terenowych,

- 9) doprowadzenia do współdziałania między zakładami pracy planu terenowego, planu centralnego i spółdzielczości w celu organizowania nowych szkół przyzakładowych i międzyzakładowych; w szkołach tych zapewnić zgodnie z ustaleniami pkt. 3 maksymalny udział dziewcząt w nauce zawodu,
- 10) wprowadzenia obowiązku zawierania umów między zakładami pracy a uczniami ostatnich klas zasadniczych i średnich szkół zawodowych; umowy winny mieć charakter umów przedwstępnych i być zawierane w terminie do 15 kwietnia każdego roku,
- 11) spowodowania, aby zainteresowane wydziały w sposób bardziej skuteczny niż dotychczas zabezpieczyły sprawę:
 - a) rekrutacji młodzieży wiejskiej do szkół rolniczych i szkół o zawodach związanych z rolnictwem,
 - b) zatrudnienia absolwentów tych szkół,
 - c) kontroli zapewnienia potrzeb kadrowych rolnictwa przy kierowaniu do pracy osób zamieszkałych na wsi.

IV. W zakresie ogólnego zabezpieczenia nowych miejsc pracy.

§ 4

Zobowiązuje się prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz dyrektorów zjednoczeń, zrzeszeń i instytucji podległych Prezydium WRN do:

- 1) wykorzystania wszystkich rezerw produkcyjnych pozwalających na zwiększenie ilości miejsc pracy w zakładach istniejących a przede wszystkim przez dążenie do właściwego współczynnika zmienności przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na właściwe kształtowanie się wskaźników produkcji, zatrudnienia, funduszu płac i wydajności pracy,
- 2) właściwego zaprogramowania w ramach funduszu aktywizacji małych miast takich kierunków zamierzeń inwestycyjnych, które umożliwią zorganizowanie przede wszystkim stanowisk pracy dla kobiet,
- 3) udzielania pomocy uzasadnionym gospodarczo inicjatywom w rozwoju produkcji nakładczej na terenach nadwyżkowych, m. in. przez uruchomienie w małych miastach i miasteczkach zespołów nakładczych, stanowiących oddziały zakładów spółdzielczych i przemysłu terenowego, a także zespołów kooperujących z zakładami przemysłu kluczowego,
- 4) przyspieszenia okresu realizacji budowy i rozruchu nowych zakładów przez maksymalne skracanie cykli budowy i terminowe przygotowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

V. Postanowienia końcowe.

§ 5

Zobowiązuje się Prezydium WRN do poczynienia starań o uruchomienie w Koszalinie Wyższej Szkoły Inżynierskiej, zabezpieczając realizację niezbędnych inwestycji oraz doprowadzając do formalnego powołania tej uczelni.

§ 6

Zobowiązuje się Prezydium WRN oraz prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych do rozpatrywania informacji o realizacji postanowień niniejszej uchwały w okresach półrocznych.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Prezydium
mgr Tadeusz Makowski

Przewodniczący Obrad
Adam Schiller

Poz. 24

ZARZĄDZENIE Nr 2/67

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 7 czerwca 1967 r.

w sprawie ruchu turystycznego i wczasowego w strefie nadgranicznej

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. nr 8 poz. 47) oraz art. 13 dekretu z dnia 23

marca 1956 roku o ochronie granic państwowych (Dz. U. nr 9 poz. 51) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po zasięgnięciu opinii Komisji Ochrony Bezpieczeństwa i Po-

zrządu Publicznego WRN oraz w porozumieniu z organami ochrony granic, zarządza co następuje:

§ 1

1. Poruszanie się i przebywanie na terenie pasa drogi granicznej jest dozwolone tylko na wytyczonych odcinkach szlaku turystycznego, plażach zorganizowanych i ściśle określonych plażach niezorganizowanych, za wyjątkiem wydm utrzymywanych przez Koszaliński Urząd Morski, a stanowiących tereny ochronne. Dojście do brzegu morza i wydzielonych plaż dozwolone jest jedynie w miejscach specjalnie do tego celu wyznaczonych i oznakowanych.
2. Ruch turystyczny i wczasowy odbywany w zorganizowanych grupach lub indywidualnie na terenach określonych w ustępie poprzedzającym, dopuszczalny jest w okresie od 1 maja do 30 września każdego roku.
3. Określenie „pas drogi granicznej” użyte w niniejszym zarządzeniu oznacza teren obejmujący całą szerokość plaż i wydm nadmorskich do 100 m szerokości wzdłuż wybrzeża morskiego.

§ 2

1. Szlak turystyczny prowadzący z miejscowości Rąbek powiat Słupsk do miejscowości Dźwirzyno pow. Kołobrzeg dostępny jest dla ruchu turystycznego w porze dziennej (od wschodu do zachodu słońca) i przebiega odcinkami pasa drogi granicznej, za wyjątkiem odcinków zamkniętych dla ruchu cywilnego.
2. W miejscach, w których poszczególne odcinki pasa drogi granicznej zamknięte są dla ruchu cywilnego, szlak turystyczny omija je przebiegając wytyczoną trasą w strefie nadgranicznej — poza pasem drogi granicznej.

§ 3

1. Korzystanie z plaż zorganizowanych dozwolone jest w okresie całej doby w następujących miejscowościach:
 - w powiecie słupskim:
 - m. Ustka, od wschodniego falochronu portowego w kierunku wschodnim — na odcinku długości 2000 m;
 - w powiecie sławieńskim:
 - Jarosławiec — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 1500 m;
 - Darłówek — od zachodniego mola portowego w kierunku zachodnim na odcinku długości 1500 m;
 - w powiecie koszalińskim:
 - Rejon Unieście — Mielno — Sarbinowo od zachodniego skraju zabudowań Sarbinowa w kierunku wschodnim do miejscowości Unieście włącznie, na odcinku długości około 12 km;
 - w powiecie kołobrzeskim:
 - Ustronie Morskie od zachodniego krańca wsi Sianożęty w kierunku wschodnim do wschodniego skraju zabudowań Ustronia Morskiego — na odcinku długości 4.000 m;
 - Podczele — na odcinku długości 300 m;
 - m. Kołobrzeg — od wschodniego mola portowego w kierunku wschodnim na odcinku długości 4000 m do zabudowań miejscowości Luboszyce;
 - Dźwirzyno — od kanału łączącego jezioro Resko Przy-morskie z morzem w kierunku wschodnim, na odcinku długości 2300 m;
2. Plaże nie zorganizowane są dostępne tylko w porze dziennej (od wschodu do zachodu słońca) w miejscowościach:
 - w powiecie słupskim:
 - Rąbek — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 300 m;
 - Rowy — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 500 m;
 - Ustka — od granic plaży określonej w ust. 1 w kierunku wschodnim do miejscowości Orzechowo — na odcinku długości 3000 m;
 - w powiecie sławieńskim:
 - Wicie — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 200 m;

- Kopań — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 300 m;
- Dąbki — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 300 m;

w powiecie koszalińskim:

- Łazy — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 300 m;
- Wojciechowo k/Łasina — na wschód od zabudowań Wojciechowa na odcinku długości 200 m;

w powiecie kołobrzeskim:

- Grzybowo — na wysokości zabudowań wsi na odcinku długości 1200 m.

§ 4

1. Plażami zorganizowanymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:
 - pozostające w administracji uprawnionych jednostek organizacyjnych plaże nadmorskie wymienione w § 3 ust. 1, których granice oznaczone są w widoczny sposób zarówno od strony łądu jak i wody.
2. Plażami nie zorganizowanymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są nie nadzorowane plaże nadmorskie (tzw. „dzikie plaże”) wymienione w § 3 ust. 2.

§ 5

Korzystanie z kąpeli morskich i plaż na innych odcinkach niż wymienione w § 3 (np. przez uczestników obozów i kolonii letnich) — wymaga uprzedniej zgody powiatowych organów administracji państwowej do spraw kultury fizycznej i turystyki, wyrażonej w porozumieniu z organami ochrony granic i Koszalińskim Urzędem Morskim.

§ 6

1. Pływanie małymi jednostkami pływającymi, jak rowery wodne, pontony, kajaki, łodzie wiosłowe, motorowe i żaglowe, należącymi do osób fizycznych; przedsiębiorstw stowarzyszeń lub innych jednostek organizacyjnych nie będących członkami Polskiego Związku Żeglarskiego, może odbywać się jedynie na wodach przylegających do plaż, określonych w § 3 i w odległości do 500 m od brzegu.
2. Osoby wypływające na morze środkami, o których mowa w ust. 1 powinny posiadać przy sobie kartę pływacką wydaną przez właściwy do tych celów organ, a na łodziach żaglowych również książeczkę żeglarską.
3. Pływanie może odbywać się od wschodu do zachodu słońca z tym, że środki pływające powinny być wyposażone w odpowiedni sprzęt ratunkowy.
4. Zakazuje się dobijania do statków, kutrów, sprzętu rybackiego wystawionego w morze, znaków nawigacyjnych, wszelkiego rodzaju urządzeń wodnych oraz do brzegu morskiego poza rejonami plaż strzeżonych. Nie dotyczy to przypadków grozących niebezpieczeństwem dla życia.
5. Pływanie jednostek należących do Polskiego Związku Żeglarskiego odbywa się na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 7

1. Małe jednostki pływające o długości całkowitej nie przekraczającej 3,5 m bez względu na posiadany napęd, a w szczególności łodzie motorowe, wiosłowe i wiosłowo-żaglowe oraz wszelki sprzęt sportowo-plażowy, jak kajaki, pontony sportowe, rowery wodne — mogą być używane w żegludze na morzu dopiero po ich zgłoszeniu i wpisaniu do rejestru w Kapitanacie lub Bosmanacie Portu stosownie do wydanych przez Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego w Słupsku przepisów dotyczących rejestracji małych jednostek pływających i warunków pływania na tych jednostkach.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do:
 - 1) jednostek pływających należących do organów woj-skowych i bezpieczeństwa publicznego;
 - 2) morskich statków rybackich;
 - 3) łodzi stanowiących wyposażenie statków morskich,
 - 4) jednostek pływających posiadających ważną kartę rejestracyjną wystawioną przez Inspektorat Żegluga Śródlądowej.

§ 8

1. Jednostki pływające, po zakończeniu pływania należy przechowywać w przystaniach dozorowanych lub w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach zamkniętych a w razie ich braku, pod osobistym nadzorem właściciela lub użytkownika.
2. Kierownicy wszelkich zgrupowań osób (kolonii, obozów, ośrodków czasowych, turystycznych, campingowych itp.) przebywających w sezonie turystycznym i czasowym na terenie strefy nadgranicznej, odpowiedzialni są za dopełnienie przez uczestników tych zgrupowań obowiązków, wynikających z ust. 1 oraz z wydanych przez Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego — przepisów dotyczących rejestracji małych jednostek pływających i warunków pływania na tych jednostkach.

§ 9

Zakazuje się wędkowania i kotwiczenia jednostek pływających oraz obozowania w odległości mniejszej niż 100 m od granic obiektów wojskowych.

§ 10

Jednostki pływające przebywające na morzu powinny na każde żądanie organów WOP, MO i administracji morskiej niezwłocznie przybijać do wskazanego miejsca.

§ 11

Grupy turystów względnie turyści indywidualni mogą ustawić namioty lub doczepne do pojazdów mechanicznych domki campingowe wyłącznie w miejscach wyznaczonych do biwakowania przez lokalne organy administracji państwowej.

§ 12

1. Strzelanie z broni palnej w strefie nadgranicznej jest zakazane. Zakaz ten nie dotyczy używania broni palnej w celach służbowych, szkoleniowych i na strzelnicach: Używanie broni palnej w strefie nadgranicznej dla celów szkoleniowych oraz polowań wymaga jednak uprzedniego zawiadomienia najbliższej strażnicy WOP (co najmniej na 24 godz. naprzód).
2. Używanie materiałów wybuchowych dla celów gospodarczych w strefie nadgranicznej niezależnie od innych ograniczeń wynikających z właściwych przepisów, dozwolone jest tylko po uprzednim zawiadomieniu najbliższej strażnicy WOP na 24 godziny naprzód.

§ 13

1. Zabrania się fotografowania i filmowania wszelkich obiektów i urządzeń wojskowych, granicznych, przemysłowych i kolejowych.
2. Dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych dopuszczalne jest na tych odcinkach pasa drogi granicznej, które udostępnione są dla ruchu turystycznego i czasowego (§ 2 i § 3) z wyjątkiem obiektów wymienionych w ust. 1.

§ 14

W okresie od 1 maja do 30 września każdego roku w myśl § 1 ust. 2 pkt. 2 — uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia

23 maja 1957 roku w sprawie wyłączenia niektórych terenów strefy nadgranicznej spod obowiązku posiadania zezwoleń na zamieszkanie i pobyt (M.P. nr 50 poz. 313) — nie obowiązuje posiadanie zezwolenia na pobyt czasowy w strefie nadgranicznej w powiatach, kołobrzeskim, koszalińskim, sławieńskim i słupskim.

§ 15

Szerokość pasa granicznego, pasa drogi granicznej i strefy nadgranicznej określa zarządzenie nr 20/60 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 31. III. 1960 roku w sprawie ustalenia szerokości pasa drogi granicznej, strefy nadgranicznej i pasa granicznego na terenie województwa koszalińskiego (Dz. Urz. WRN w Koszalinie nr 5 poz. 15).

§ 16

Zamieszkanie i pobyt w strefie nadgranicznej reguluje uchwała nr 544 Rady Ministrów z dnia 28. VIII. 1956 r. w sprawie znaków granicznych, utrzymywania przejść granicznych oraz zamieszkania i pobytu w strefie nadgranicznej (MP nr 71 poz. 861).

§ 17

1. Winni naruszenia przepisów o ochronie granic państwowych, jeżeli czyn nie jest zagrożony karą surowszą, podlegają zgodnie z art. 31 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. nr 9 poz. 51) w związku z art. 9 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 15. 12. 1951 r. o orzecznictwie karno administracyjnym (Dz. U. 1966 r. nr 39 poz. 233) — karze grzywny do 3000 zł.
2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 18

Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają postanowień zarządzenia nr 4 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 11. VII. 1958 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa przy korzystaniu z ośrodków wypoczynkowo-przywodnych (Dz. Urz. WRN nr 7 poz. 30).

§ 19

Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc zarządzenie nr 8/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 20. IV. 1966 r. w sprawie ruchu turystycznego i czasowego w strefie nadgranicznej (Dz. Urz. WRN w Koszalinie nr 5 poz. 27).

§ 20

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Koszalinie.

Sekretarz Prezydium
mgr Stanisław Piwowarczyk

Przewodniczący Prezydium
mgr Tadeusz Makowski

Poz. 25

ZARZĄDZENIE

Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku
z dnia 27 maja 1967 r.

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Zasięg terytorialny.

§ 1

Przepisy niniejszego zarządzenia obowiązują na następujących śródlądowych drogach wodnych:

- 1) rzeka Wisła — od km 719,9 do ujścia do morza,
- 2) rzeka Drwęca — od jeziora Drwęckiego do ujścia do rzeki Wisły, wraz z pojezierzem Brodnickim,

Na podstawie § 5 ust. 3, § 29 ust. 8, § 30 ust. 9, § 31 ust. 6, § 40 ust. 13 i § 42 ust. 7 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 71) w związku z § 3 pkt. 4 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie powołania inspektoratów żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 7, poz. 37) zarządza się, co następuje:

- 3) rzeka Wda (Czarna Woda) — od jeziora Wdzydzkiego do ujścia do rzeki Wisły,
 4) rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła) — od Przegaliny do wschodniej krawędzi mostu kolejowego w Gdańsku (km 18,2),
 5) rzeka Nogat — od rzeki Wisły (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 6) rzeka Wisła Elbląska (Szkarpa) — od rzeki Wisły (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 7) rzeka Wisła Królewiecka — od rzeki Wisły Elbląskiej (Szkarpa) km 0 do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 8) rzeka Święta Tuga — od Nowego Stawu do ujścia do rzeki Wisły Elbląskiej (Szkarpa),
 9) rzeka Elbląska — od jeziora Drużno do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 10) rzeka Dzierżoń — od mostu drogowego w Bągarciu do jeziora Drużno,
 11) rzeka Fiszówka — od miejscowości Szopy do ujścia do rzeki Elbląskiej,
 12) rzeka Tyna — od miejscowości Jasionno do ujścia do rzeki Elbląskiej,
 13) rzeka Słupia — od ujścia rzeki Kamienicy (Kamiennej) do południowej krawędzi mostu kolejowego w Ustce,
 14) rzeka Pasłęka — od Braniewa do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 15) kanał Pasłęka — od połączenia z rzeką Pasłęką (km 0) do ujścia do Zalewu Wiślanego,
 16) kanał Elbląski (Jagielloński),
 17) systemat Jezior Warmińskich obejmujący połączone jeziora, rzeki i kanały od Ostródy do jeziora Drużno,
 18) jezioro Drużno — od początku rzeki Elbląskiej do ujścia kanału Warmińskiego i ujścia rzeki Dzierżoń.

Wymiary pociągów holowniczych i zestawów pchanych.

§ 2

1. Pociągi holownicze i zestawy pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

L. p.	Drogi wodne	Długość i szerokość pociągów holowniczych w metrach	Skład pociągów holowniczych (podany orientacyjnie) w metrach	Długość zestawów pchanych w metrach
1	2	3	4	5
1.	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza			
	1) jazda w dół rzeki:			
	a) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu powyżej 2,5 m	300×25	holownik i barki do pięciu w członie	100
	b) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu poniżej 2,5 m	250×20	holownik i barki do pięciu w członie	100*)
	2) jazda w górę rzeki:			
	a) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu powyżej 2,5 m	600×16	holownik i barki załadowane w pasie pojedynczym albo puste po dwie w członach	150
	b) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu poniżej 2,5 m	450×16	„ „	100
2.	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła)	450×16	„ „	150
3.	Rzeka Wisła Elbląska (Szkarpa):			
	1) barki załadowane	500×12	holownik i barki w pasie pojedynczym	150
	2) barki puste	300×12		100
4.	Rzeka Wisła Królewiecka	200×12	„ „	60
5.	Rzeka Święta Tuga			
	1) od Nowego Stawu do Nowego Dworu	90×5	„ „	—
	2) od Nowego Dworu do rzeki Szkarpa	200×7	„ „	60
6.	Rzeka Nogat	200×16	holownik i barki po dwie w członie	100
7.	Rzeka Elbląska	210×10	holownik i barki w pasie pojedynczym	100
8.	Kanał Elbląski (Jagielloński)	150×9	„ „	100
9.	Kanały sytematu Warmińskiego	100×3,3	„ „	—
10.	Szlak żeglowny jeziora Drużno	200×10	„ „	100
11.	Rzeka Dzierżoń	150×9	„ „	60
12.	Rzeka Fiszówka	150×9	„ „	—
13.	Rzeka Pasłęka	150×9	„ „	—
14.	Rzeka Drwęca — od Lubicza do ujścia do rzeki Wisły — tylko w górę rzeki (w dół samospławem)	50×3,5	holownik i jedna barka	—

*) Kierownicy zestawów pchanych winni zwracać szczególną uwagę na rozdzielanie zestawów w miejscach tego wymagających.

2. Niezależnie od stosowania określonych niniejszym zarządzeniem wymiarów i składów pociągów holowniczych, zestawów pchanych i tratw, kierownicy tych pociągów, zestawów i tratw obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio pociągi holownicze, zestawy pchane i tratwy, jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi.

Szybkość jazdy

§ 3

- Na rzece Wiśle od km 719,9 do ujścia do morza, na rzece Wiśle Gdańskiej oraz na otwartych Jeziorach Systematu Warmińskiego nie ogranicza się szybkości jazdy statków.
- Na podanych niżej odcinkach śródlądowych dróg wodnych szybkość jazdy statków nie może przekroczyć:
 - na rzece Wiśle Elbląskiej (Szkarpace) — 15 km/g
 - na rzece Nogat — od km 0 km 8 — 10 km/g
 - na rzece Nogat — od km 8 do ujścia do Zalewu Wiślanego — 16 km/g
 - na rzece Wiśle Królewieckiej — 13 km/g
 - na rzece Fiszówce — 8 km/g
 - na rzece Święta Tuga — od Nowego Stawu do Nowego Dworu — 7 km/g
 - na rzece Święta Tuga — od Nowego Dworu do ujścia rzeki Wisły Elbląskiej (Szkarpace) — 10 km/g
 - na rzece Pasłęce — 10 km/g
 - na rzece Dzierzgoń — 8 km/g
 - na Kanałach Systematu Warmińskiego — 8 km/g
 - na kanale Elbląskim — 10 km/g
 - na jeziorze Drużno — 17 km/g
- Niezależnie od ograniczenia szybkości jazdy statków, o którym mowa w ust. 2, obowiązuje nakaz ograniczenia szybkości w miejscach oznakowanych znakami Nr 20 i Nr 24 oraz w innych miejscach tego wymagających w takim stopniu, aby wytwarzana fala nie stanowiła niebezpieczeństwa dla statków, budowli i urządzeń wodnych.

Porządek śluzowania.

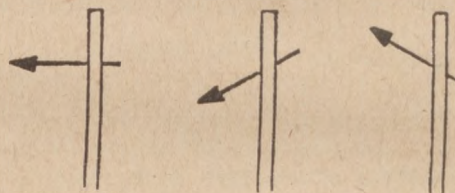
§ 4

W czasie przejazdu statków przez śluzy i pochylnie obowiązują zasady określone przepisami § 30 ust. 1 do 8 i 10 do 13 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1967 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 14, poz. 71), a ponadto na statkach w czasie przechodzenia przez śluzy i pochylnie załoga powinna znajdować się na stanowiskach manewrowych.

Zasady ruchu na uciążliwych odcinkach śródlądowych dróg wodnych.

§ 5

- Dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi w kanale śluzy przeciwpowodziowej w Pleniewie na rzece Wiśle Gdańskiej (Martwej Wiśle) ustala się specjalne oznakowanie w postaci semafora — wystawionego na wysokim maszcie — w formie strzałki wskazującej nakaz zatrzymania się lub dozwolony ruch w dół, względnie w górę rzeki.
- Każdy statek zbliżający się do Pleniewa winien w odpowiedniej odległości nadać sygnał dźwiękowy — dwa długie dźwięki — po czym, w zależności od ustawienia strzałki semafora, statek może kontynuować dalszą drogę, względnie winien zatrzymać się do czasu wyjścia innego statku z kanału.
- Ustawienie strzałki semafora nakazujące statkom zatrzymanie się bądź jazdę w górę lub w dół rzeki przedstawia się następująco:

1) nakaz zatrzymania się
2) droga otwarta dla jazdy w dół rzeki
3) droga otwarta dla jazdy w górę rzeki

- Na Kanałach Systematu Warmińskiego zabrania się wyprzedzania i wymijania statków pasażerskich typu „Kormoran” będących w ruchu. W tym celu statki idące do Ostródy winny ustępować z drogi statkom zdążającym do Elbląga — zatrzymując się przy brzegu do czasu ich przejścia.

Żegluga nocna.

§ 6

- Żegluga nocna może się odbywać pod warunkiem oświetlenia szlaku żeglownego.
- Żegluga nocna mogą uprawiać statki z własnym napędem mechanicznym — płynące pojedynczo, pociągi holownicze i zestawy pchane — z ograniczeniami przewidzianymi w ust. 3.
- Maksymalną wielkość oraz skład pociągów holowniczych i zestawów pchanych na drogach wodnych, na których dopuszcza się żegluga nocną, ustala się jak następuje:

L. p.	Drogi wodne	Długość i szerokość pociągów holowniczych w metrach	Skład pociągów holowniczych (podany orientacyjnie) w metrach	Długość zestawów pchanych
1	2	3	4	5
1.	Rzeka Wisła od km 719,9 do morza:			
	1) jazdę w dół rzeki dopuszcza się bez względu na stan wody tylko dla zestawów pchanych	—	—	60
	2) jazda w górę rzeki:			
	a) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu powyżej 2,5 m	400×16	holownik i barki załadowane w pasie pojedynczym albo puste po dwie w członach	100
	b) przy stanie wody na wodowskaziu w Toruniu poniżej 2,5 m	300×16	„ „	60
2.	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła)	450×16	„ „	100
3.	Rzeka Wisła Elbląska (Szkarpace):			
	1) barki załadowane	300×10	holownik i barki w pasie pojedynczym	100
	2) barki puste	200×10	„ „	60

1	2	3	4	5
4.	Rzeka Nogat	150×10	holownik i barki w pasie pojedynczym	100
5.	Rzeka Elblązka	150×10	„ „	100
6.	Kanał Elbląski	100×10	„ „	100

Tratwy.

§ 7

1. Tratwy zatrzymujące się na postój nie mogą tarasować szlaku żeglownego. W tym celu należy ustawiać je poza szlakiem żeglownym w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu. Na wodach skanalizowanych tratwy powinny być ustawione w pasach — przy jednym brzegu — o szerokości nie przekraczającej 1/3 szerokości szlaku żeglownego.

2. Poszczególne obszary wód zajęte stojącymi tratwami winny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw oraz jego adres.

3. Tratwy stojące na wodzie winny znajdować się pod stałą opieką. Dozorcy winni przebywać na powierzonych im tratwach albo w ich pobliżu. Właściciel tratw zobowiązany jest zaopatrzyć dozorców w potrzebny sprzęt — jak liny, łódzie itp. (ust. 5).

Jeden dozorca może dozorować tratwy na długości do 1 km.

4. Dopuszczalne (maksymalne) wymiary tratw, tafli (tablic) i pęczków ustala się jak następuje:

1) Wymiary tratw:

L. p.	Drogi wodne	Długość w metrach	Szerokość w metrach
1.	Rzeka Wisła	bez ograniczenia	holowane — 30 spławiane — 20
2.	Rzeka Wisła Gdańska (Martwa Wisła):		
	1) powyżej Pleniewa	300	25
	2) poniżej Pleniewa	200	przy przejściu przez wrota przeciwwodzienne w Pleniewie — 12
3.	Rzeka Wisła Elbląska (Szkarpawa)	100	16 (w śluzie 12)
4.	Rzeka Wisła Królewiecka	100	16 (w mostach 7)
5.	Rzeka Nogat:		
	1) powyżej km 4	100	16 (w śluzie 8)
	2) poniżej km 4	200	16 (w śluzie 8)
6.	Rzeka Święta Tuga		
	1) od Nowego Stawu do Nowego Dworu	90	4
	2) od Nowego Dworu do Wisły Elbląskiej (Szkarpawy)	100	7
7.	Kanał Elbląski (Jagielloński)	75	8
8.	Rzeka Elblązka	100	10
9.	Rzeka Fiszówka	120	2,50
10.	Rzeka Dzierzgoń	100	2,50
11.	Szlak żeglowny na jeziorze Drużno	100	5
12.	Systemat Warmiński	100	na jeziorach — 5 na pozostałych odcinkach 2,50
13.	Rzeka Pasięka	120	2,50
14.	Rzeka Słupia	75	2,50
15.	Rzeka Drwęca	100	5
16.	Rzeka Wda (Czarna Woda*)	100	5
17.	Rzeka Tyna	75	2,50

*) tylko na odcinkach między urządzeniami piętrzącymi.

- 2) Wymiary tafli (tablic) i pęczków:
Długość tafli (tablic) nie powinna przekraczać 30 metrów (bieżących). Szerokość tafli i pasów powinna być taka, aby zapewniała swobodne i bezpieczne przejście przez otwory mostów i śluz drogi wodnej, na której spław się odbywa. Wymiary tratw transportowanych drogami wodnymi w postaci pęczków nie mogą przekraczać dopuszczalnych wymiarów tafli (tablic), a ponadto zanurzenie pęczków nie powinno przekraczać 1 metra.
5. Tratwy powinny posiadać następujące wyposażenie:
- 1) drygawki i szreki w ilości umożliwiającej kierowanie i zatrzymywanie tratw,
 - 2) dzwon, gong lub trąbkę do dawania sygnałów,
 - 3) jedną flagę białą i dwie flagi czerwone,
 - 4) dwie latarnie białe i dwie czerwone o kącie świecenia 360°,
 - 5) dwie liny stalowe lub konopne o dostatecznej mocy (stalowa o średnicy minimum 10 mm, konopna — 25 mm) i o długości co najmniej po 50 metrów,
 - 6) jedną siekiere oraz po jednym bosaku i drągu dla każdego flisaka,
 - 7) drut miękki o średnicy 3—5 mm i długości 50 metrów,
 - 8) klamry budowlane stalowe,
 - 9) gwoździe budowlane różnych wymiarów,
 - 10) łódź towarzysząca o nośności wystarczającej do pomieszczenia załogi tratwy,
 - 11) kładkę do schodzenia na brzeg o wymiarach 0,5×3,5 metra i nośności minimum 150 kilogramów,
 - 12) kolce na buty dla każdego członka załogi tratwy,
 - 13) kamizelki ratunkowe dla każdego członka załogi tratwy,

- 14) dwa koła ratunkowe z linkami (rzutkami) o długości 25 metrów,
- 15) apteczkę wyposażoną w środki niezbędne do udzielania pierwszej pomocy.

Postanowienia końcowe.

§ 8

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia będą karane w myśl art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 roku o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (jednolity tekst z Dz. U. z 1952 r. nr 26, poz. 182; zm. w Dz. U. z 1960 r. Nr 29, poz. 163).

§ 9

Traci moc zarządzenie Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Poznaniu z dnia 15 marca 1954 r. Nr TZ-071/54 w sprawie szczegółowych postanowień dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych.

§ 10

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Inspektoratu
Żeglugi Śródlądowej w Gdańsku

M. Szyc

Poz. 26

OBWIESZCZENIE

Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

z dnia 1 czerwca 1967 r.

w sprawie założenia ewidencji gruntów na obszarze miasta
Słupska.

Na podstawie art. 14 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6 poz. 32) — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, że z dniem 3 czerwca 1966 r. została założona ewidencja gruntów w mieście Słupsku na obszarze ograniczonym:

od północy ul. Grunwaldzką 600 m na zachód od ul. Tadeusza Rejtana — granicą administracyjną miasta do ulicy Portowej — ul. Portową 1.200 m w stronę śródmieścia — rzeką Słupią — granicą administracyjną dzielnicy Ryczewo,

od wschodu: granicą Cmentarza Komunalnego — z przedłużeniem tej granicy do ul. Gdańskiej — ul. Gdańską 600 m na wschód od ul. klonowej — drogą polną biegnącą równolegle w odległości 400 m na południe od ul. Gdańskiej — drogą polną biegnącą z Rędzikowa do Kusowa oraz granicą administracyjną miasta do ul. Arciszewskiego,

od południa: granicą administracyjną miasta z wyłączeniem łąk położonych nad rzeką Słupią,

od zachodu granicą administracyjną — ul. Marchlewskiego do kompleksu ogrodów działkowych im. XX lecia oraz zachodniej strony tych ogrodów z przedłużeniem tej granicy do ul. Grunwaldzkiej.

Stosownie do art. 10 powołanego wyżej dekretu właściciele gruntów oraz osoby we władaniu których znajdują się grunty obowiązani są zgłaszać wszystkie zmiany związane ze sposobem użytkowania gruntów oraz ich granic do Miejskiej Pracowni Geodezyjnej — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Plac Zwycięstwa 3 w ciągu 4 tygodni od daty powstania tych zmian.

Tryb postępowania przy zgłaszaniu zmian normuje rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 28. VI. 1955 r. (Dz. U. Nr 27 poz. 159).

Kto będąc zobowiązany do zgłaszania zmiany danych objętych ewidencją gruntów nie zgłosi jej do Miejskiej Pracowni Geodezyjnej w ciągu 4 tygodni od daty powstania zmiany podlega karze grzywny do 3.000 zł.

Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Kierownik Wydziału
Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
Kazimierz Jakubowski

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Oplata roczna za prenumeratę legz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,—zł, oplata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Oplatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr617-94/393. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawia- domić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Prezydium WRN w Koszalinie ul. A. Lampego Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampego Nr 34